

Αρχιερατικός Εσπερινός του Προφήτου Ηλιού στο Ξηρολίβαδο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 19 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλιού στο Ξηρολίβαδο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἢ κρηπὶς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος».

Μέ αυτά τά λόγια ἐγκωμιάζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τόν ἐορταζόμενο καί τιμώμενο σήμερα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ἅγιο ἔνδοξο προφήτη Ἡλία.

Τόν ἐγκωμιάζει συγκρίνοντάς τον μέ μία ἄλλη μεγάλη μορφή τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν τίμιο Πρόδρομο, τόν ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὀνόμασε «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», δηλαδή τόν μεγαλύτερο ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους, καί τόν θεωρεῖ ὄχι μόνο ἰσότημό του, ἐπειδή καί οἱ δύο προεφήτευσαν τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καί προετοίμασαν τήν ὁδό του, ἀλλά καί ἐπειδή θεωρεῖ ὅτι ὁ προφήτης Ἡλίας, ὅπως καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἔζησε μιᾶ ζωῆ ἀπόλυτα ἀσκητική καί ὀσιακή, ὥστε νά μπορεῖ νά χαρακτηρίζεται ἔνσαρκος ἄγγελος.

Ἡ ὁμοιότητα ὅμως τοῦ προφήτου Ἡλία πρὸς τόν τίμιο Πρόδρομο δέν περιορίζεται μόνο σ' αὐτές τίς ἰδιότητες πού ἀναφέρει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐπεκτείνεται καί στόν ρόλο πού διαδραμάτισε μέσα στόν κόσμο κατά τή διάρκεια τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.

Ἐπῆρξε ὁ προφήτης Ἡλίας, ὅπως καί ὁ τίμιος Πρόδρομος, διαπρύσιος κήρυκας τῆς μετανοίας καί τῆς ἐπιστροφῆς στήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄμεμπτος ὁ ἴδιος στή ζωῆ του εἶχε τή δύναμη νά ἐλέγχει τήν ἀμαρτία καί τή διαφθορά πού ὑπῆρχε γύρω του, καί νά πραγματώνει μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἀποστολή πού τοῦ εἶχε ἀναθέσει ὁ Θεός, νά ἀφυπνίσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν λήθαργο τῆς ἀμαρτίας καί τῆς ἀκολασίας, νά τούς ὑπομνήσει τήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ νόμου του καί νά τούς παρακινήσει στήν τήρησή του.

Ἡ θέση του εἶναι ξεχωριστή μέσα στήν ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἄν καί δέν ἄφησε γραπτό ἔργο, ὅπως οἱ ἄλλοι προφῆτες, ἡ ζωῆ του μάς εἶναι γνωστή ἀπό τό βιβλίο τῶν Βασιλειῶν, στό ὁποῖο περιγράφονται ὄχι μόνο οἱ ταλαιπωρίες πού ὑπέστη ἀπό τόν εἰδωλόλατρη βασιλέα Ἀχαάβ καί τούς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, ἀλλά καί τά μεγάλα καί θαυμαστά πού ἐπιτέλεσε μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Διότι, προκειμένου νά γίνει αἰσθητή ἡ παρουσία του μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί νά ἐλκύσει τήν προσοχή τους, ὥστε νά ἀκούσουν τόν λόγο του καί τίς προτροπές του, ὁ Θεός τοῦ εἶχε δώσει ὄχι μόνο τό χάρισμα νά προλέγει ὅσα ἐπρόκειτο νά συμβοῦν, ἀλλά καί τό χάρισμα νά ἐπιτελεῖ μεγάλα καί θαυμαστά, ἀποδεικνύοντας ὅτι ὁ Θεός, τόν ὁποῖο ἐπεκαλεῖτο καί στό ὄνομα τοῦ ὁποίου κήρυττε, ἦταν ὁ μόνος ἀληθινός Θεός καί δημιουργός τοῦ κόσμου.

Ἐλάχιστα πρόσωπα στήν Παλαιά Διαθήκη γνώρισαν τήν εὖνοια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τόσο προφανῆ τρόπο, ὅπως ὁ προφήτης Ἡλίας. Καί ὁ λόγος ἦταν ἡ ἀπόλυτη ὑπακοή καί ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη του στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἡ

ἀπόλυτη καθαρότητα καί ἀγιότητα τῆς ζωῆς του, ὥστε δικαιολογημένα νά ὀνομάζεται «ἕνσαρκος ἄγγελος» καί νά παρομοιάζεται ἀπό τούς ἱερούς ὑμνογράφους μέ τόν Πρόδρομο καί βαπτιστή τοῦ Κυρίου, τόν ἅγιο Ἰωάννη.

Ὁ Θεός ἦταν αὐτός πού καθοδηγοῦσε σέ ὅλη του τή ζωή τά βήματα τοῦ προφήτου Ἡλία. Ἦταν αὐτός ὁ ὁποῖος τόν διέτρεφε θαυματουργικά στέλνοντάς του ψωμί μέ ἕνα κοράκι. Ἦταν αὐτός πού ἔκανε τό ἀλεύρι καί τό λάδι τῆς χήρας πού φιλοξενοῦσε τόν προφήτη του νά μήν τελειώνει ποτέ. Ἦταν αὐτός πού ἀνέστησε διά τοῦ προφήτου του Ἡλία τό νεκρό παιδί τῆς χήρας. Ἦταν αὐτός πού ἔστειλε πῦρ ἀπό τόν οὐρανό, κατά τήν παράκληση τοῦ ἐκλεκτοῦ του δούλου, τοῦ προφήτου Ἡλία, γιά νά κατακαύσει τίς θυσίες στά εἰδωλα. Ἦταν αὐτός πού ἄρπαξε τόν προφήτη του σέ πύρινο ἄρμα ζωντανό καί συνομιλοῦντα μέ τόν μαθητή του Ἐλισσαῖο στόν οὐρανό γιά νά μή γνωρίσει τόν θάνατο, πού εἶναι συνέπεια τῆς ἁμαρτίας, καθώς ὁ προφήτης Ἡλίας δέν εἶχε καμία σχέση μέ τήν ἁμαρτία. Ἔτσι βρίσκεται στόν οὐρανό αἰωνίως καί ἀπολαμβάνει τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦταν κατά τήν ἐπίγειο ζωή του ὁ προφήτης, ἄνθρωπος δηλαδή ἀφοσιωμένος στόν Θεό, ἄνθρωπος πού ἐκτελοῦσε πιστά τίς ἐντολές του, ἄνθρωπος πού εἶχε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅπως τήν ἔχουν ὅλοι ὅσοι εἶναι ὑπάκουα τέκνα τοῦ Θεοῦ. Καί ὅλα αὐτά συνέβαιναν σέ μία ἐποχή πού ἐπλεόναζε ἡ ἁμαρτία, ἡ πλεονεξία, ἡ ἀσωτία καί ἡ διαφθορά. Καί τό τονίζω αὐτό, διότι ἀκοῦμε συχνά στίς ἡμέρες μας τή δικαιολογία ἢ τήν ἐπικαλούμαστε καί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πολλές φορές, ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά ζήσει κανείς στήν ἐποχή μας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὅλοι γύρω του ζοῦν σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες τους, ζοῦν μέσα στήν ἁμαρτία, καί ὅταν γύρω μας ὑπάρχουν δεκάδες πειρασμοί πού καθημερινά προσπαθοῦν νά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καί στίς ἡμέρες μας καί στήν κοινωνία πού ζοῦμε καί ἁμαρτία καί ἀπιστία καί διαφθορά καί πειρασμοί πού ἐπιδιώκουν νά μᾶς παρασύρουν στήν ὁδό τῆς ἀπωλείας. Ὅμως ἡ σημερινή ἐποχή καί ἡ σημερινή κοινωνία δέν εἶναι πιό ἁμαρτωλή ἀπό τήν κοινωνία τῆς ἐποχῆς τοῦ προφήτου Ἡλία.

Καί ἂν ἐκεῖνος κατόρθωσε ζώντας μέσα σ' αὐτή νά διατηρήσει τήν ψυχή καί τό σῶμα του καθαρά, ἂν ἐκεῖνος κατόρθωσε νά ἐλκύσει χάρη στήν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς του καί τήν ὑπακοή του τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά ἀναδειχθεῖ «ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», τότε ἀσφαλῶς μπορούμε νά τό ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς.

Σέ μᾶς ἐπαφίεται νά τό θελήσουμε καί νά ἀγωνισθοῦμε γι' αὐτό. Καί εὐχομαι διά τῶν πρεσβειῶν του νά τό ἐπιτύχουμε ὅλοι μας, γιατί ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ, διότι χωρίς τή χάρη τοῦ Θεοῦ δέν μπορούμε νά κάνουμε τίποτε, ὅποιες ἀνθρώπινες δυνάμεις καί ἂν ἔχουμε καί ὅση προσπάθεια καί ἂν

καταβάλουμε. Έρχεται όμως ή χάρη του Θεού, ή όποία όπλίζει τον άνθρωπο με τέτοια δύναμη πνευματική, ώστε όλα τά ξεπερνά και όλα τά κατορθώνει με τή χάρη του Θεού και τή βοήθεια των άγιων.

